

V te tri verjamem

PREDSEDNIK GORDON B. HINCKLEY

Prvi člen vere zagotovo poznajo vsi člani Cerkve. Je osrednje stališče naše vere. Pomembno je, da je prerok Joseph pri oznanjanju osnovnih elementov našega nauka tega dal na prvo mesto:

»Verujemo v Boga, večnega Očeta, in njegovega Sina, Jezusa Kristusa, in v Svetega Duha.« (Členi vere 1:1)

Pomembnost te izjave je v skladu z drugo izjavo, ki jo je podal prerok. Rekel je:

»Prvo evangelijsko načelo je, da z gotovostjo poznamo Božji značaj.« (*History of the Church*, 6:305)

Ti izredno pomembni in izčrpani izjavi sta v skladu z Gospodovimi besedami v veliki posredniški molitvi.

»Večno življenje pa je v tem, da spoznavajo tebe, edinega resničnega Boga, in njega, ki si ga poslal, Jezusa Kristusa.« (Janezov evangelij 17:3)

Spominjam sem, da sem pred leti prebral kratko razpravo, ki jo je napisal neki kritik, sovražnik Cerkve, ki je želel oslabiti vero šibkih in nevednih. V razpravi je ponovil zmotne nazore, ki se ponavljajo že dobro stoletje. Zdelo se je, da pojasnjuje to, v kar vi in jaz, kot člani Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni, verjamemo.

Ne da bi se želel prerekati s katerim od svojih prijateljev drugih ver, številnimi, ki jih poznam in zelo cenim, bi rad ob tej priložnosti pojasnil svoje stališče o tej najpomembnejši od vseh teoloških tem.

Brez dvoma oziroma zadržka verjamem v Boga, večnega Očeta. On je moj Oče, Oče moje duše in Oče vseh človeških duš. Je veliki Stvarnik, vladar vesolja. Vodil je stvarjenje te Zemlje, na kateri živimo. Bog je ustvaril človeka po svoji podobi. Osebnost nas pozna. Je stvaren. Je ločena oseba. Ima otipljivo telo iz mesa in kosti tako kot človek (gl. NaZ 130:22).

Po njegovi podobi

Poročilo o stvarjenju Zemlje navaja: »Bog je rekel: 'Naredimo človeka po svoji podobi, kot svojo podobnost.'« (Prva Mojzesova knjiga 1:26)

Ali bi lahko bilo še bolj jasno? Ali to pomeni Boga, kot bi nekateri želeli, da verjameмо, da je bil človek ustvarjen izrecno po njegovi podobi? Namesto tega bi se morala v vsakem moškem in ženski prebuditi neizmerna hvaležnost do samega sebe kot Božjega sina oziroma hčere. Pavlove besede svetim v Korintu so ravno tako namenjene

nam danes, kot so bile namenjene tistim, katerim je pisal. Rekel je:

»Mar ne veste, da ste Božji tempelj in da Božji Duh prebiva v vas? Če pa kdo Božji tempelj uničuje, bo Bog uničil njega. Božji tempelj je namreč svet, in to ste vi.« (Prvo pismo Korinčanom 3:16–17)

Spominjam se priložnosti pred več kot sedemdesetimi leti, ko sem kot misijonar govoril na srečanju na prostem v Hyde Parku v Londonu. Ko sem prenesel svoje sporočilo, me je neki provokator zmotil in rekel: »Zakaj ne vztrajaš pri nauku iz Janezovega evangelija iz Svetega pisma, ki pravi: 'Bog je Duh'?«

Odprl sem Sveto pismo pri verzu, ki ga je navajal, in mu prebral celoten verz:

»Bog je duh, in kateri ga častijo, ga morajo častiti v duhu in resnici.« (Janezov evangelij 4:24)

Rekel sem: »Seveda je Bog duh, pa tudi vi ste, skupaj z duhom in telesom, ki vas naredi za živo bitje, in tudi jaz sem.«

Vsakdo od nas je bitje obojega: duhovnega bistva in telesnega bistva. Vsi poznamo resničnost smrti, ko telo umre, in vsakdo od nas prav tako ve, da duša živi naprej kot posamezno bitje in da bo nekoč po božanskem načrtu, ki ga je s svojo žrtvijo omogočil Božji Sin, prišlo do združitve duše in telesa. Jezusova izjava, da je Bog duh, nič bolj ne zanika tega, da ima telo, kot pa izjava, da sem duh jaz, ko imam tudi telo.

Svojega telesa ne enačim z njegovim glede na plemenitost, zmožnost, lepoto in sijaj. Njegovo je večno. Moje je umrljivo. Vendar to le povečuje moje spoštovanje do njega. Častim ga »v duhu in resnici«. Nanj gledam, kot na svojo moč. Molim k njemu za modrost, ki presega mojo. Skušam ga ljubiti z vsem srcem, umom in močjo. Njegova modrost je večja od modrosti vseh ljudi. Njegova moč je večja od moči narave, ker je vsemogočni Stvarnik. Njegova ljubezen je večja od ljubezni koga drugega, kajti njegova ljubezen zajema vse njegove otroke in njegovo delo ter njegova slava sta uresničevati nesmrtnost in večno življenje njegovih sinov ter hčera vseh rodov (gl. Moses 1:39).

Vsemogočni Oče

On je »svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil,

ampak bi imel večno življenje«. (Janezov evangelij 3:16)

To je Vsemogočni, ki ga občudujem in spoštujem. Nanj se obračam s strahom in trepetom. Njega častim in ga spoštujem, hvalim in slavim. Je nebeški Oče, ki me je povabil, naj se v molitvi zatečem k njemu in z njim govorim, in mi obljubil da bo poslušal in odgovoril.

Zahvaljujem se mu za luč in spoznanje ter razumevanje, ki jih je podelil svojim otrokom. Zahvaljujem se mu za glas, ki je z močjo in obljubo govoril večno resnico. Zahvaljujem se mu za izjavo na krstu svojega Ljubljenega Sina v vodah Jordana, ko je bilo slišati njegov glas, rekoč: »Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje.« (Evangelij po Mateju 3:17)

Zahvaljujem se mu za podobno izjavo na gori spremitve, ko je znova spregovoril Jezusu ter njegovim učencem in tudi angelom, ko je »čez šest dni Jezus vzel s seboj Petra, Jakoba in njegovega brata Janeza in jih peljal na visoko goro, na samo.

Vpričo njih se je spremenil. Njegov obraz je zasijal kot sonce in njegova oblačila so postala bela kot luč.

In glej, prikazala sta se jim Mojzes in Elija, ki sta govorila z njim.

Oglasil pa se je Peter in rekel Jezusu: 'Dobro je, da smo tukaj, Gospod! Če hočeš, postavim tu tri šotore; tebi enega, Mojzesu enega in Eliju enega.'

Ko je še govoril, jih je obsenčil svetel oblak, in glej, glas iz oblaka je rekel: 'Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje; njega poslušajte!'« (Evangelij po Mateju 17:1–5)

Zahvaljujem se mu za ta glas, ki ga je bilo znova slišati, ko je vstalega Gospoda predstavil ljudem na zahodni polobli z glasom Boga, ki je oznanil: »To je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje, v katerem sem poveljčal svoje ime.« (Tretja Nefijeva knjiga 11:7)

Občudujem in spoštujem ter se zahvaljujem Očetu za to, da se je prikazal v tem razdobju, ko je, medtem ko je predstavil vstalega Gospoda njemu, ki ga je iskal v molitvi, izjavil: »*To je moj ljubljeni Sin. Poslušaj ga!*« (Joseph Smith — History 1:17)

Prvorojeni Sin

Verjamem v Gospoda Jezusa Kristusa, Sina večnega, živega Boga. Verjamem, da je Očetov prvorojeni in Očetov edinorojeni v mesu. Verjamem vanj kot

v posameznika, ločenega in različnega od Očeta. Verjamem v Janezovo izjavo, ki je svoj evangelij uvedel s temi veličastnimi besedami:

»V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog.

Ta je bila v začetku pri Bogu. [...]

In Beseda je postala meso in se naselila med nami. Videli smo njeno veličastvo, veličastvo, ki ga ima od Očeta [...], polna milosti in resnice.« (Evangelij po Janezu 1:1–2, 14)

Verjamem, da se je rodil Mariji iz Davidovega rodu kot obljubljeni Mesija, da je bil zares Očetov edinorojeni in da se je z njegovim rojstvom izpolnila velika Izaijeva preroška izjava:

»Kajti dete nam je rojeno, sin nam je dan. Oblast je na njegovih ramah, Imenuje se: Čudoviti svetovalec, Močni Bog, Večni Oče, Knez miru.« (Izaija 9:5)

Verjamem, da je bilo njegovo življenje na Zemlji popolno. Verjamem, da v njegovih besedah najdemo luč in resnico, ki bo, če se je bomo držali, rešila svet in človeštvu prinesla povzdignjenje. Verjamem, da v njegovem duhovništvu leži božansko polnomočje — moč blagoslavljanja, moč zdravljenja, moč vodenja Božjih zadev na Zemlji, moč, da vse, kar zavežemo na Zemlji, zavežemo v nebesih.

Verjamem, da se je z odkupno žrtvijo, z darovanjem svojega življenja na Kalvariji spokoril za grehe človeštva in nas osvobodil bremena greha, če bomo opustili zlo in mu sledili. Verjamem v resničnost in moč njegovega vstajenja. Verjamem v Božjo milostljivost, ki jo je dokazal s svojim žrtvovanjem ter odkupitvijo, in verjamem, da bomo preko njegove odkupne daritve brez kakršnega koli plačila z naše strani deležni daru vstajenja od mrtvih. Nadalje še verjamem, da to žrtvovanje vsakemu moškemu in ženski, vsakemu Božjemu sinu in hčeri nudi priložnost za večno življenje in povzdignjenje v Očetovem kraljestvu, če bomo prisluhnili njegovim zapovedim in se jim pokoravali.

Božanski Odrešenik in Odkupitelj

Na Zemlji ni bilo nikoli tako velikega človeka. Nihče drug ni naredil žrtve niti podelil blagoslova, ki bi ju lahko primerjali z njegovo. On je Odrešenik in Odkupitelj sveta. Vanj verujem. Brez dvoma oziroma kompromisa oznanjam njegovo božansko naravo. Neizmerno ga

imam rad. Njegovo ime izgovarjam s spoštljivostjo in čudenjem. Častim ga, kot častim njegovega Očeta, v duhu in resnici. Zahvaljujem se mu in klečim pred njegovimi ranjenimi nogami in rokami in stranjo, osupel nad ljubeznijo, ki mi jo ponuja.

Bogu hvala za Ljubljenega Sina, ki je davno tega vsem nam ponudil pomoč in rekel:

»Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek.

Vzemite nase moj jarem in učite se od mene, ker sem krotak in v srcu ponižen, in našli boste počitek svojim dušam;

Kajti moj jarem je prijeten in moje breme je lahko.« (Evangelij po Mateju 11:28–30)

Živi, prvenec vstajenja. Vem, da danes živi in da je tako resničen, tako stvaren, tako poseben in da je ločeno bitje, tako kot je živel, ko je kot vstali Gospod spodbujal svoje obupane učence, naj pridejo »jest.

[...] Jezus je prišel, vzel kruh in jim ga ponudil; in prav tako ribo.« (Evangelij po Janezu 21:12–13)

Sveti spisi govorijo o drugih, ki se jim je prikazal in z njimi govoril kot živi, vstali Božji Sin.

Podobno se je prikazal tudi v tem razdobju in tisti, ki so ga videli, so oznanili, da so po mnogih pričevanjih, ki so bila dana o njem, o njem še zadnjič pričevali: da živi!

Kajti videli so ga na Božji desnici in slišali so glas, ki je pričeval, da je Očetov edinorojeni, da je ustvaril in da so bili po njem in od njega ustvarjeni vsi svetovi in prebivalci le-teh so Božji sinovi in hčere (gl. NaZ 76:22–24).

To je Kristus, v katerega verjamem in o katerem pričujem.

Sveti Duh

Spoznanje pride po besedi iz svetih spisov in pričevanje pride z močjo Svetega Duha. To je dar, svet in čudovit, ki ga po razodetju prenese tretji član Božje trojice. Verjamem v Svetega Duha kot duhovno bitje, ki zavzema mesto z Očetom in Sinom in da skupaj tvorijo božansko Božjo trojico.

Pomembnost tega položaja je pojasnil Gospod s svojimi besedami, ko je rekel:

»Vsak greh in vsaka kletev bosta ljudem odpuščena, kletev zoper Duha pa ne bo odpuščena.

Tudi če kdo reče besedo zoper Sina človekovega, mu bo odpuščeno, če pa kdo reče kaj zoper Svetega Duha,

mu ne bo odpuščeno ne v tem veku ne v prihodnjem.«
(Evangelij po Mateju 12:31–32)

Da so Svetega Duha kot člana Božje trojice prepoznali že v starodavnih časih, je razvidno iz pogovora med Petrom in Hananijem, ko je slednji obdržal del denarja, ki ga je prejel od prodaje dela zemljišča.

»Peter mu je rekel: 'Hananija, zakaj je Satan napolnil tvoje srce, da si lagal Svetemu Duhu. [...] Ne ljudem, temveč Bogu si lagal!'« (Apostolska dela 5:3–4)

Sveti Duh je tretji član Božje trojice, Tolažnik, ki ga je Odrešenik obljubil, da bo svoje privržence učil vsega in spomnil vse, kar jim je povedal. (see Jn 14:26)

Sveti Duh pričuje o resnici, ki lahko ljudi uči o stvarih, o katerih ne morejo učiti drug drugega. V teh velikih Moronijevih besedah, ki predstavljajo izziv, je »z močjo Svetega Duha« obljubljen spoznanje o resnici Mormonove knjige. Moroni nato izjavlja: »In z močjo Svetega Duha lahko spoznate resnico vseh reči.« (Moronijeva knjiga 10:4–5)

Verjamem, da nam je ta moč, ta dar danes na voljo.

Tri ločena bitja

In tako verujem v Boga, večnega Očeta, in njegovega Sina, Jezusa Kristusa in v Svetega Duha.

Krstil sem se v imenu teh treh. Poročil sem se v imenu teh treh. Ne dvomim v njihov obstoj in v to, da so samostojne osebnosti. Ta individualnost je bila očitna, ko je Janez krstil Jezusa v reki Jordan. Tam v vodi je stal Božji Sin. Zaslišal se je Očetov glas, ki je oznanil njegovo božansko sinovstvo, in Sveti Duh se je prikazal v obliki goloba (gl. Evangelij po Mateju 3:16–17).

Zavedam se, da je Jezus rekel, da so tisti, ki so ga videli, videli Očeta. Mar ne bi mogli enako reči za sina, ki je podoben svojim staršem?

Ko je Jezus molil k Očetu, zagotovo ni molil k samemu sebi.

So ločena bitja, a so eno v namenu in delu. Združeni so kot eno v uresničevanju tega velikega, božanskega načrta odrešitve in povzdignjenja Božjih otrok.

Kristus je v svoji veliki, ganljivi molitvi v vrtu preden je bil izdan, prosil Očeta za apostole ki jih je imel nadvse rad, rekoč:

»Toda ne prosim samo za te, ampak tudi za tiste, ki bodo po njihovi besedi verovali vame:

Da bi bili vsi eno, kakor si ti, Oče, v meni in jaz v tebi,

da bi bili tudi oni v naju.« (Evangelij po Janezu 17:20–21)

To je ta popolna enotnost med Očetom, Sinom in Svetim Duhom, ki te tri združuje v enost božanske Božje trojice.

Čudež vseh čudežev in čudo vseh čudes — zanimajo se za nas in nam izkazujejo skrb. Vsem nam so na voljo. Očetu se približamo preko Sina, ki je naš posrednik pred Božjim prestolom. Kako čudovito je, da lahko govorimo z Očetom v Sinovem imenu.

O teh velikih, nedoumljivih resnicah pričujem z darom in močjo Svetega Duha, v svetem imenu Jezusa Kristusa.

PREDLOGI ZA HIŠNE UČITELJE

Ko boste v duhu molitve sporočilo preučili, ga predstavite tako, da boste ljudi, ki jih učite, pritegnili k sodelovanju. Sledi nekaj primerov:

1. Družinske člane prosite, naj ponovijo prvi člen vere. Pogovorite se o naravi in božanski vlogi vsakega člana Božje trojice. Povejte o misijonarski izkušnji predsednika Hinckleyja glede Božje narave. Družinske člane povabite, naj pričujejo o članih Božje trojice.

2. Pred obiskom pripravite tri liste papirja. Na vsakega napišite besedo, izraz oziroma odlomek članka, ki se nanaša na enega od članov Božje trojice. Ko boste na obisku, preberite, kar ste napisali, družinski člani pa naj povejo, na katerega člana Božje trojice se opis nanaša. Povejte pričevanje predsednika Hinckleyja o posameznem članu.

3. Preberite pojasnila predsednika Hinckleyja o osebni naravi Boga. Družino povabite, naj pove, kdaj so začutili podobno bližino. Pogovorite se o tem, kako lahko poglobijo svoje pričevanje o članih Božje trojice.